

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/99/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010346
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6722010346.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a JUDr. Andreja Matušovica na verejnom zasadnutí dňa 21. januára 2026, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 8. novembra 2022, sp. zn. 6T/6/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e), ods. 3 Tr. por. v spojení s § 2 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom od 06.08.2024 z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v bode 1) v celom rozsahu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C., trvale bytom B.
XXX/XXX, C. B.

u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

v presne nezistenom čase do 19:30 hod. dňa 18.09.2021 sa doposiaľ nezisteným spôsobom dostal na pozemok s parcelným číslom 778, na ktorom je umiestnená stavba rodinného domu so súpisným D. X A. E. F. G. H., D. A. I., okres J., kde následne nezisteným spôsobom úmyselne založil požiar vo vstupnej časti rodinného domu, následkom ktorého došlo k poškodeniu celého rodinného domu spolu aj s jeho zariadením, čím poškodeným K. C. L., nar. XX.XX.XXXX a M. L., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom K. N. XXX/XX, XXX XX C., spôsobil škodu v celkovej výške 116.946 €,

t e d a

zničil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l

prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., v znení účinnom od 06.08.2024.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 245 ods. 2 Tr. zák., v znení účinnom od 06.08.2024 s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky 2 (dva) mesiace a 17 (sedemnášť) dní.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd ukladá obžalovanému p o v i n n o s ť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodeným K. C. L., nar. XX.XX.XXXX a M. L., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom K. N. XXX/XX, XXX XX C., škodu vo výške 116.946,- Eur.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora voči oslobodzujúcemu výroku pod bodom 2) obžaloby z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný v bode 1) obžaloby uznaný za vinného zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase do 19:30 hod. dňa 18.09.2021 sa doposiaľ nezisteným spôsobom dostal na pozemok s parcelným číslom 778, na ktorom je umiestnená stavba rodinného domu so súpisným D. X A. E. F. G. H., D. A. I., okres J., kde následne nezisteným spôsobom úmyselne založil požiar vo vstupnej časti rodinného domu, následkom ktorého došlo k poškodeniu celého rodinného domu spolu aj s jeho zariadením, čím poškodeným K. C. L., nar. XX.XX.XXXX a M. L., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom K. N. XXX/XX, XXX XX C., spôsobil škodu v celkovej výške 116.946 €,

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 245 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2, Trestného zákona, § 46 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 54 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku mu bola uložená povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodeným K. C. L., nar. XX.XX.XXXX a M. L., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom K. N. XXX/XX, XXX XX C., škodu vo výške 116.946,- Eur.

Naproti tomu bol obžalovaný súčasne napadnutým rozsudkom okresného súdu podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby v bode 2) pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 07.08.2021 v čase okolo 04:00 hod. v byte na 3. poschodí na O. E. XX A. C. násilím donútil pošk. H. L. k súložiu tým spôsobom, že poškodená si prišla k nemu pre svoj mobilný telefón, ktorý jej predtým vzal, pričom pri vstupných dverách ju chytil za ruky a nasilu vtiahol do bytu, zvalil na zem a začal jej strihať vlasy, poškodená po ňom kričala, aby prestal, vzápätí na to sa presunuli do spálne bytu, pričom poškodená sa zo strachu pred ním nebránila, v spálni ju vyzliekol do spodného prádla, sotil ju na posteľ a povedal jej, že sa spolu vyspia, čomu sa poškodená odtlačaním rukami a nohami bránila, na čo jej následne dal úder čelom do hornej pery a zo zadnej časti hlavy jej vytrhol kus vlasov, načo sa mu poškodená zo strachu podvolila a došlo medzi nimi k súložiu,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti rozsudku okresného súdu v bode 1) podal obžalovaný priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie a toto následne prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 30. decembra 2022, z obsahu ktorého vyplýva, že odvolanie smeruje proti výrokom o vine, o treste a o náhrade škody pri skutku v bode 1) obžaloby pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Úvodom popísal výrok napadnutého rozhodnutia s tým, že má za to, že okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre svoje rozhodnutie. Pokračoval, že podľa výpovede K. L. je preukázané iba to, že sa mal nachádzať v blízkosti miesta činu a to 4 hodiny pred spáchaním skutku, pričom svedkyňa vypovedala bez miestnej spojitosti jeho osoby s miestom, kde malo dôjsť k spáchaniu skutku. Zároveň poukázal na skutočnosť, že v čase hovorov o 18:33 hod., 18:44 hod. a 19:20 hod. a SMS správy v čase 19:23 hod. mohol byť kdekoľvek v okruhu základových 4G staníc, teda kdekoľvek v okruhu 32 km alebo 15 km od tejto základovej stanice. Žiadny

z týchto hovor ho nespája s miestom činu v čase spáchania skutku a táto skutočnosť nevyplýva ani z A. P. N. Q.. Poukázal zároveň aj na jeho výpoveď ohľadne prepájania cez iné základové stanice (BTS) z dôvodu presunu mobilu v priestore. Zároveň obžalovaný mal za to, že podľa všetkého je vylúčené, že by sa mohol v čase 19:30 hod. nachádzať v H., D. I., pri chate poškodeného a dopustiť sa konania, pre ktoré ho súd uznal vinným.

Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Rozsudok okresného súdu priamo na hlavnom pojednávaní napadol odvolaním v neprospech obžalovaného aj okresný prokurátor, a to vo výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby v bode 2) pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 11. januára 2023. Okresný prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že ak súd vo veci oslobodeného skutku citoval znalkyňu I. R. S., tak prečo neuviedol aj ostatné skutočnosti, ktoré znalkyňa uvádzala a to najmä, že v podstate neexistuje štandardizované správanie sa znásilnenej ženy, pričom sa opakovane stretla s páchatelom a poškodenou, ktorá s ním mala aj po znásilnení dobrovoľný styk. Znalkyňa to v krátkosti pripísala toxicke ich vzťahu, ktorý poškodená, ale ani obžalovaný nedokázali ukončiť. Zároveň poukázal na to, že výpoveď poškodenej nepodlieha zámerného skresľovaniu, klamstvám, ani konfabuláciám, čo bolo preukázané, súčasne poukázal aj na výpoveď svedka T. U., ktorým výpovediam súd neveril a mal za to, že súd prvého stupňa všetky okolnosti skutku v bode 2) obžaloby nedôvodne vyhodnocoval výlučne v prospech obžalovaného A. B., a to napriek tomu, že tomuto bola vykonaný znaleckým skúmaním zistená nezrelosť, egocentrickosť a nízka miera empatie s tým, že záujmy a potreby iných osôb zohľadňuje len v minimálnej miere, pričom zvyrazňuje zohľadňovanie svojej vlastnej osoby.

Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti poškodeného a splnomocnenca poškodenej, prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že okresný prokurátor podal odvolanie do oslobodzujúceho výroku týkajúceho sa znásilnenia a na podanom odvolaní trvá. Navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil, vrátil vec súdu prvého stupňa, aby vo veci opätovne konal a rozhodol a odvolanie obžalovaného zamietol.

Obhajca obžalovaného zotrval na podanom odvolaní a na všetkých skutočnostiach v ňom uvedených. Nad rámec zdôraznil, že obžalovaný bol uznaný za vinného len na základe nepriamych dôkazov. Namietol úradný záznam policajta, ktorý v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nemôže byť použitý ako dôkaz. Je toho názoru, že na základe vykonaného dokazovania nie je jednoznačne preukázaná vina obžalovaného a práve naopak, v konaní vykonané dôkazy obžalovaného vyvíňujú. Navrhol, aby bol obžalovaný spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený. Eventuálne navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil, vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Odvolanie okresného prokurátora navrhol zamietnuť.

Obžalovaný žiadal, aby súd rozhodol v intenciách prednesu jeho obhajcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolania podali obžalovaný a okresný prokurátor ako oprávnené osoby v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov o vine, o treste a o náhrade škody, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané čiastočne dôvodne, i keď z iných dôvodov oproti tým, ktorými argumentoval, naproti tomu, odvolanie okresného prokurátora vyhodnotil ako nedôvodné.

Úvodom krajský súd konštatuje, že vo veci už bolo rozhodnuté rozsudkom tunajšieho krajského súdu zo dňa 23. februára 2023, sp. zn. 4To/8/2023, ktorým obžalovanému uložil vyšší trest odňatia slobody (70 mesiacov), ako mu uložil súd prvého stupňa (54 mesiacov). Tento bol na dovolanie obžalovaného uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22. októbra 2025, sp. zn. 1Tdo/26/2024

zrušený z dôvodu porušenia zákona podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu, ktorým sprísnil trest uložený súdom prvého stupňa, došlo k zhoršeniu postavenia obžalovaného, nakoľko okresný prokurátor odvolaním napadol rozsudok len v jeho oslobodzujúcej časti, resp. neprejavil nespokojnosť s druhom a výmerou trestu, ktorý bol prvostupňovým súdom uložený v odsudzujúcej časti za zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Je tak zrejmé, že prokurátor nenapadol výmeru uloženého trestu v časti, v ktorej bol obžalovaný uznaný za vinného zo zločinu poškodzovania cudzej veci.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že sa súd prvého stupňa dopustil chýb v napadnutom rozsudku vo výrokoch o vine a treste v bode 1) a že napadnutým rozsudkom v bode 1) bolo porušené ustanovenie Trestného zákona a taktiež, že trest uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom v bode 1) je neprimerane prísny. Vzhľadom k tomu krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v bode 1) v celom rozsahu a vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám rozsudkom tak, ako je vyššie uvedené a to na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku v podstate správne zistený. Krajský súd totiž musel vziať do úvahy zmenu právnej úpravy v prospech obžalovaného, ku ktorej došlo po vyhlásení napadnutého rozsudku okresným súdom, účinnú odo dňa 06.08.2024, a to vo vzťahu k právnej kvalifikácii a v nadväznosti na to k ukladaniu trestu.

Pokiaľ ide o zo strany obžalovaného napadnutý výrok o vine v bode 1) a zo strany okresného prokurátora napadnutý výrok o oslobodení obžalovaného spod obžaloby v bode 2), krajský súd konštatuje, že okresný súd, pri dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní o jeho vine v bode 1) obžaloby a o jeho nevine v bode 2) obžaloby v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým podstatným hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Stručne teda vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovaného v bode 1) obžaloby a jeho neviny v bode 2) obžaloby a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku v bode 1) obžaloby uznal za vinného zo skutku kladeného mu za vinu a v bode 2) spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd sa, čo do viny v bode 1) obžaloby, v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu a v tomto smere v podrobnostiach krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku na stranách č. 9 ods. posledný až strane č. 11 ods. prvý. Obžalovaného, ako správne uviedol okresný súd, napriek tomu, že svoju vinu poprel, zo skutku jednoznačne usvedčilo viacero nepriamych dôkazov, ktoré do seba zapadajú. Krajský súd potom nemá žiadne pochybnosti o správnosti záveru okresného súdu, že obžalovaný sa predmetného skutku kladeného mu za vinu v bode 1) obžaloby dopustil. Vzhľadom na novelu Trestného zákona účinnú od 06.08.2024 však okresný súd v konečnom dôsledku nepostupoval správne, keď obžalovaného uznal za vinného zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Ako už bolo vyššie naznačené, vzhľadom na prijatú novelu Trestného zákona účinnú od 06.08.2024 musel krajský súd, pokiaľ ide o právnú kvalifikáciu skutku v bode 1) obžaloby a ukládanie trestu reparovať napadnuté rozhodnutie okresného súdu. Škoda vo výške 116 946 euro už v zmysle novelizovaného znenia § 125 ods. 1 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 nie je škodou značnou, ale už len škodou väčšou, preto obžalovaný svojím konaním v bode 1) obžaloby nenaplnil skutkovú podstatu zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, za ktorý zločin bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere 3 až 8 rokov, ale už len skutkovú podstatu prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024, za ktorý je možné obžalovanému podľa novelizovaného znenia uložiť trest odňatia slobody vo výmere do 4 rokov. Zohľadniac okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, má krajský súd za to, že primeraným trestom je nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky 2 mesiace a 17 dní. Krajský súd má za to, že takto uložený trest je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a

dostatočný a že splní účel individuálnej i generálnej prevencie a zároveň pokryje už skôr vykonaný trest odňatia slobody a výkon väzby.

Rovnako správne súd prvého stupňa postupoval, pokiaľ obžalovaného spod obžaloby v bode 2) oslobodil. Obžalovaný spáchanie skutku v bode 2) obžaloby poprel a tohto zo skutku priamo usvedčuje len poškodená. Krajský súd konštatuje, že okresný súd sa dôsledne zaoberal jednotlivými vykonanými dôkazmi a tieto aj správne vyhodnotil. Krajský súd sa tak v plnom rozsahu stotožnil s jeho závermi a v tomto smere v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku na stranách č. 23 ods. druhý až strane č. 24 ods. posledný. V tomto smere nemožno okresnému súdu skutočne nič vyčítať. Na tomto mieste považuje krajský súd za vhodné opakovane zdôrazniť správne závery okresného súdu, že samotná poškodená, ktorej výpoveď je vnútorne rozporná a nelogická, na jednej strane tvrdila, že ju obžalovaný znásilnil a to aj za použitia priameho násillia, no na druhej strane v priebehu skutku a po skutku z bytu neodišla, hoci tento bol odomknutý a obžalovaný jej v tom nebránil. Naopak, opätovne kontaktovala obžalovaného s tým, aby ju prišiel pozrieť a keď za ňou na druhý deň prišiel, mali spolu pohlavný styk, dokonca ešte obžalovanému napísala sms-ku, že je sama doma. Aj z pohľadu krajského súdu je správanie poškodenej po údajnom skutku znásillenia nepochopiteľné, žeby sa takto správala žena, ktorá bola znásillená. Ako správne uzavrel okresný súd, takéto správanie poškodenej nenasvedčuje tomu, že medzi poškodenou a obžalovaným išlo o nedobrovoľný pohlavný styk. Za daného stavu má potom krajský súd za to, že prvostupňový súd v prejednávanej trestnej veci správne aplikoval zásadu in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obvineného. Napriek vyššie uvedenému krajský súd zdôrazňuje, že nie je vylúčené, že sa obžalovaný dopustil skutku, kladeného mu za vinu v bode 2) obžaloby, dokonca možno konštatovať, že bol z takéhoto konania v určitej miere podozrivý, a to vzhľadom na súhrn dôkazov vyznievajúcich v jeho neprospech, avšak v tomto smere pretrvali viaceré nezanedbateľné pochybnosti, ktoré by nemohlo rozptýliť ani prípadné vykonanie ďalších dôkazov. Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu, vychádzajúc zo zistenej a ustálenej dôkaznej situácie, mal krajský súd za to, že bolo potrebné aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, a z tohto dôvodu okresný súd postupoval zákonne a správne, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby v bode 2) oslobodil. Nebolo totiž jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané, že sa vôbec stal skutok, pre ktorý bol stíhaný, najmä pokiaľ ide o rozhodujúce skutočnosti a okolnosti, ktorými by boli naplnené zákonné znaky uvedeného zločinu (nebolo preukázané, že išlo o nedobrovoľný pohlavný styk). Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosti, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. Z toho, čo už bolo uvedené, je možné dospieť len k takému záveru, že v predmetnej trestnej veci nebola taká ucelená reťaz dôkazov, na základe ktorých by mohol byť obžalovaný usvedčený zo skutku uvedeného v bode 2) obžaloby.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, krajský súd podrobil súdnemu prieskumu i tento výrok a po splnení prieskumnej povinnosti ustálil, že okresný súd o náhrade škody rozhodol správne, vychádzajúc z výšky škody, ktorá bola dbornými vyjadreniami riadne a zákonným spôsobom ustálená vo výške 116 946 euro. Preto aj krajský súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spôsobenú škodu v rovnakom rozsahu ako to urobil okresný súd.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.